KORKU

magazin

VAMPİRLER OTELİ

HAYALET JÜRİ

CÜCENİN İNTİKAMI

DRAKULA

GECELERİ OKUMAYINIZ!..

profesör&bakunin

İHANET VE CEZA

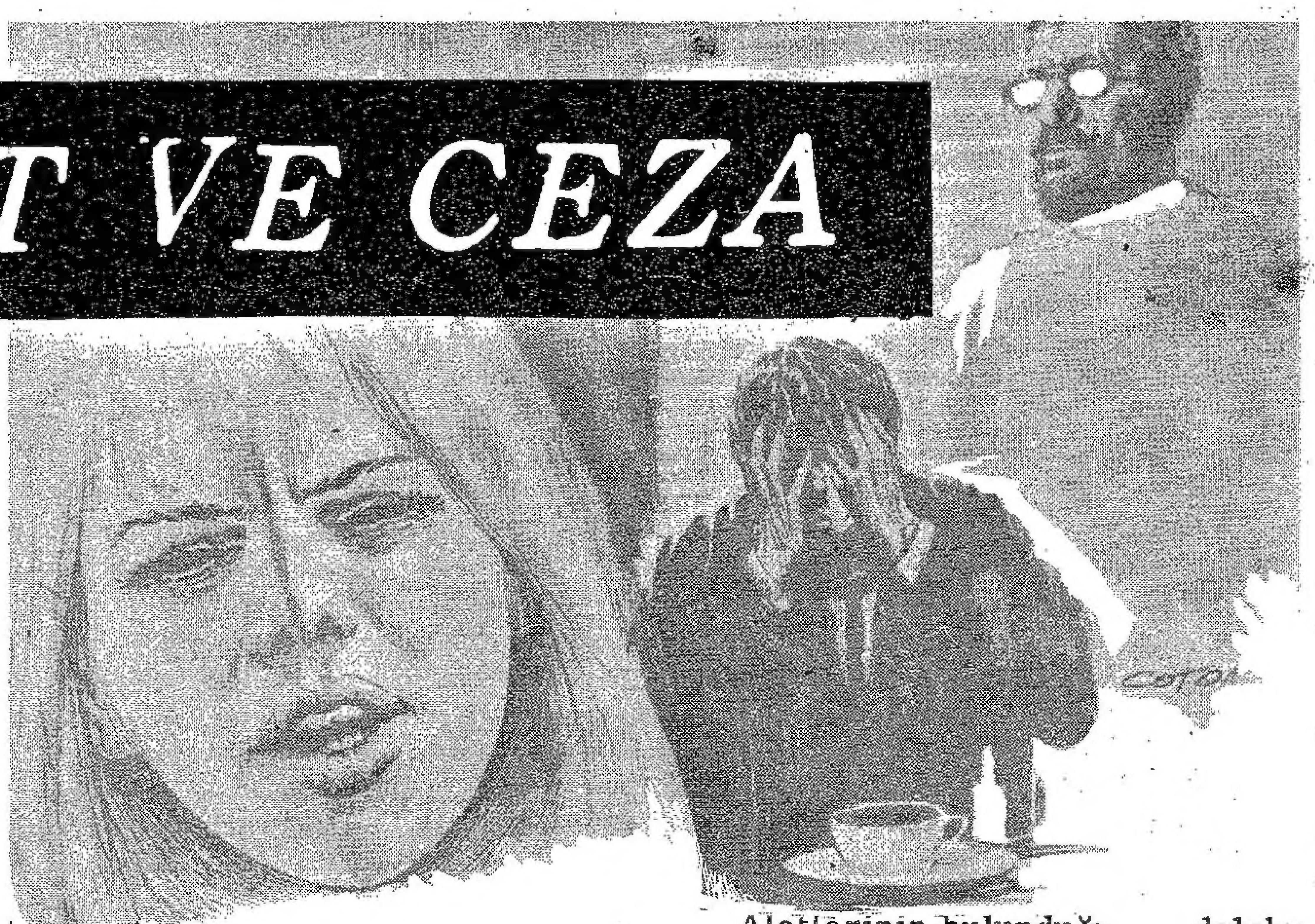

1875 yılının güzel bir bahar sabahında Madam Alexis Gheria yatağından çok yorgun olarak kalktı. Tuvalet masasının önünde duran aynada beyaz geceliğini gördüğü an ağzından acı bir feryat yükseldi. Geceliği baştan başa kan içindeydi. Yemek odasında kahvaltısını yapmakta olan Dr. Petre Gheria karısının çığlığını duyar duymaz onun yanına koştu. Karısını biraz teskin edip yatağının üzerine yatırdıktan sonra kanın nereden gelmiş olduğunu anlamak için onu muayene etmeye başladı. Karısının boğazında derin bir yara izi vardı. Doktor karısının boğazındaki yaraların kanını silerken Alexis gerçeği anlamıştı. Yorgun gözlerini kocasının yüzüne kaldırarak titrek bir sesle sordu.

"Gerçeği anladın değil mi Petre? ölecek miyim?"

"Ne olabileceğini sadece tahmin ediyorum. Gereken mücadeleyi, yapacağız. Unutma ki seni benden, kimse ayıramaz karıcığım."

xxx

Ertesi sabah doktor telâş içerisinde uşağı Karelin yanına koştu. Kendisi baş uçunda nöbet tuttuğu halde karısı gene kan lekeleri içinde uyanmıştı. Yaşlı uşak kafasını salladı...

"Hiçbir şey fayda vermez Bey, vampir kimseye görünmeden de gelebilir, daha önemlisi geldiği an sizi uyutur ondan sonra işini görür."

İkinci gece bütün oda sarmısaklarla donatılmış, doktor başucuna, kahve ocağını almıştı. Bu gece uyumıyacaktı. Alexis biraz daha solgun ve bitkin yatağında yatıyordu. Güçlükle konuştu....

"Ölmek istemiyorum Petre.. Ne olur beni öldürmelerine mani ol."

Karısı uyuduktan sonra doktor henüz kahvesini içmişti ki kapı vuruldu. Gelen en yakın arkadaşı Dr. Varesti....

"Geleceğini biliyordum Vares.. Yaşlı uşağım Karel'den mâda bütün

Aletlerinin bulunduğu dolaba giden Dr. Petre oradan enjeksiyon iğnesini aldı ve daha evvel uyku ilâcıyla uyutmuş olduğu karısının boynuna iğneyi daldırdı... Artık bu son kan çekişi olacaktı... Enjeksiyona dolrdurduğu kanı uyuyan arkadaşı Dr. Vares'in ağzından içeri akıtırken kanları ağzının kenarlarına ve gömleğinin üstüne bulaştırmayı da ihmal etmiyordu....

İşini bitirdikten sonra yatak odasının kapısını açtı. Vares'i kucaklıyarak merdivenlerden aşağıya mahzene indirdi.... Uşağı da diğerleri, gibi ilâçlı olduğu için uyanmasına imkân yoktu.... doktor Vares sabaha kadar mahzende kalacaktı...Sabahleyin arkadaşını bulamayan Dr. Petre uşağına bütün evi aramasını emredecek ve Vares ağzı kanlı bir şekilde mahzende bulunacaktı...

On dakika sonra Dr. Petre karısının odasında onun nabzını dinliyordu. Hayatta kalabilecek kadar kuvveti vardı. Geçirdiği korku ve helecan ona kafi bir ders olmuştu.. Ya Vares.... Dr. Petre uzun zamandanberi ilk defa gülümsedi... Vares kendi yokluğunda karısıyla sevişmenin cezasını kendi hayatıyla ödiye cekti.... Dr. Petre, kasaba halkının Vares'in kalbine kazığı çakarlarken alacağı zevki şimdiden duyar gibiydi....

BORIS KARLOFF ANLATIYOR

Karpat dağları arasında gizlenmiş ufak bir kasaba olan Solta' da, herkes vampirlere inanır ve korkardı. Her evin kapısında ve her insanın boynunda bir haç asılıydı. Doktor Petre kısa bir zaman içinde bütün kasaba halkının karısının başına geleni öğreneceğini biliyordu.

Olaydan sonraki ilk gece yaşlı Doktor karısının başucunda nöbet tutmaya karar verdi. Pencereler sıkı sıkıya kapanmıştı. Odaya kimsenin girmesine imkân yoktu. Alexis çocukluğunda anneannesinin kendisine hediye etmiş olduğu haçı boynuna asmıştı. Yatağına yattıktan yarım saat sonra Alexis kocasanın elini tutarak uykuya daldı. Uyuyan karısının güzelliğini seyreden doktor kendi kendisine mırıldandı....

"Vampir diye birşey yoktur."

hizmetçiler evi terk edip gittiler... Dün gece Alexis'in başucunda beklememe rağmen aynı olay gene oldu. Bütün kasabada aratmadığım bir tek ev kalmadı. Bu işi yapanı ne görebiliyor ne de duyabiliyoruz... Sen bana bir akıl ver Vares."

"Bu gece karının başucunda ben bekliyeyim sen de biraz uyu Petre.. Başka bir çare düşünemiyorum."

"Karımı yalnız bırakamam Vares...."

"Şu halde nöbetleşe duralım, hem de böylelikle kimsenin uykusu gelmiş olmaz...."

"Bir de bunu deniyelim" derken Doktor Petre'nin fazla bir ümidi yoktu. 20 dakika sonra doktor kendisine ve genç arkadaşına bir fincan sıcak kahve daha getirdi ve beraberce gece nöbetine başladılar.

"Bu vampir kasabada başka evlere de girmiş mi Petre."

"Başka evlere girip de ne yapacak Vares... Bu evde bütün aradıklarını buluyor. Bu çağda ilmin böyle şeylere çare bulamaması insanı.."

Doktor Petre kelimelerini tamamlıyamamıştı... Karşısında oturan Dr. Vares'in gözleri kapanmış, iskemlesinden aşağıya kaymaya başlamıştı... Hiç içmediği kahvesini masanın üzerine bırakan Dr. Petre arkadaşının üzerine eğildi.. Bir gözünün kapağını kaldırıp göz bebeğine baktı... Uyuşturucu ilâç çabuk tesir etmişti... Vares uzun bir müddet kendine gelemiyecekti....

BİR TURİST ELİNDEKİ KILAVUZ HARİTADA İSMİ YAZILI BİR KÜÇÜK KASABAYA UĞRAR...
VAMPİRLER OTELİ
BU BİRAZ TUHAF DEĞİL Mİ? ELİMDEKİ REHBERDE TARHAYM'İN BİR ÇOK GÜZEL VE YENİ OTELLERİ İLE YEMYEŞİL BİR ŞEHİRCİK OLDUĞU YAZILI! OYSA BURASI TERKEDİLMİŞ BİR KASABA SANKİ.. OTEL DİYE GÖSTERDİĞİNİZ YER BİR HARABEDEN FARKSIZ!
BU GİBİ ŞİKÂYETLERİ ÇOK DUYDUK BEYİM. ELİNİZDEKİ KLAVUZ ÇOK ESKİ TARİHLİ OLSA GEREK. BURAYA GELİP DE SİZİN GİBİ HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRAYANLAR O KADAR ÇOK Kİ!...
ESMEKTE OLAN SONBAHAR RÜZGÂRI GENÇ TURİST'İN SIRTINI ÜRPERTİYORDU... ÖNÜNDE DURAN YAŞLI ADAMIN YILLANMIŞ ÇEHRESİNDEN, ONUN BİR ŞEYLER ANLATMAĞA HAZIR OLDUĞUNU FARKETTİ... BİR HAL ÇARESİ BULMAK İÇİN ADAMI DİNLEMEKTEN BAŞKA YAPACAK BİR ŞEYİ YOKTU TURİSTİN... İHTİYAR ADAM ANLATTI...

REHBERDE ADI YAZILI OLDUĞU HALDE BURAYA PEK AZ YOLCU GELİR! EFSANEYİ DİNLER MİSİNİZ?
"HER ŞEY BİR ÇAĞ ÖNCE BUNA BENZER BİR GÜNDE BAŞLAMIŞTI.. O ZAMANLAR DA KASABA HEMEN HEMEN TERKEDİLMİŞ GİBİYDİ.. BİR OTEL BİLE YOKTU... TAŞLAR VE KAYALARLA ÖRTÜLÜ YOLDAN BİNDE BİR BİR TAŞIT ARACI GEÇERDİ... ANA YOL'DA ÇOK BÜYÜK OLDUĞUNDAN KONRAD ERNEST BU YOLDAN GEÇMEYE KARAR VERDİ..."
NE ERNEST, NE DE SÜRÜCÜ YOLDAKİ TAŞLARIN ARABANIN DİNGİLİNİ MAHVETTİĞİNİ FARKETMEMİŞLERDİ...
KLİK! KLİK!
İRİ BİR TAŞA ÇARPAN TEKERLEK BÜYÜK BİR GICIRTIYLA KIRILDI...
KLİKITY! GRAŞH!
ERNEST KENDİNE GELİR GELMEZ HEMEN ARABADAN DIŞARI FIRLADI...
KOLUM,... AH!.. KOLUM PARÇALANDI...

ACI İÇERSİNDE KIVRANIRKEN YARALI KOLU DA UYUŞMAĞA BAŞLAMIŞTI...
ZAVALLI ADAMCAĞIZ ÖLMÜŞ!
BİRAZ SU İÇSEM KENDİME GELİRİM BELKİ!
NEEE?
SİZ KİMSİNİZ?
SİZİN GİBİ SUSAMIŞ BİRİ! AMA BİZİM SUSUZLUĞUMUZU ANCAK İNSAN KANI GİDEREBİLİR.. SİZİN KANINIZ. BİZ VAMPİRLERİZ!...
VAMPİR Mİ... HAYIR!.. HAYIR!.. BENİ ÖLDÜRMEYİN! BENİM ADIM KONRAD ERNEST, OTELLERİM BÜTÜN AVRUPADA ÜN SALMIŞTIR. SİZLERE YARDIM EDEBİLİRİM. BENİM BURADA KURACAĞIM BİR OTEL SİZE BİR SÜRÜ KURBAN GETİREBİLİR. CANIMI BAĞIŞLARSANIZ SÖZ VERİYORUM Kİ DEDİKLERİMİ YAPACAĞIM!
ÇOK İLGİNÇ BİR TEKLİF BAY ERNEST. AMA UNUTMAYIN Kİ SÖZÜNÜZDE DURMADIĞINIZ AN CEZANIZ ÇOK BÜYÜK OLACAKTIR. ÖLÜMSÜZLERDEN KURTULMANIN HİÇ BİR YOLU YOKTUR!

"ERNEST BÖYLECE HAYATINI KURTARMIŞ OLDU. KOLUNDAKİ YARA İYİLEŞTİ FAKAT KOLU SAKAT KALMIŞTI... VAMPİRLERE VERMİŞ OLDUĞU SÖZÜ TUTMASI GEREKTİĞİNİ BİLİYORDU...
OTEL NEREDEYSE BİTECEK! BU CANAVARLARIN HER ŞEYİ İZLEDİKLERİNİ BİLİYORUM! ARTIK MÜŞTERİ BULMAMIN ZAMANI GELDİ...
ÇOK SAPA BİR YER AMA VERECEĞİM AÇILIŞ BALOSU İŞLERİ BİRAZ OLSUN DÜZENE SOKABİLİR.
BİR KAÇ YAKIN DOSTU DA DAVET ETMEK YERİNDE OLACAK!
KONRAD ERNEST'İN KALEMİ TUTAN PARMAKLARI HEYECAN İÇERSİNDE DAVETİYELERİ HAZIRLARKEN ÖZELLİKLE HAYATI BOYUNCA KENDİSİNE KÖTÜLÜK ETMİŞ İNSANLARI SEÇMEYE GAYRET EDİYORDU... LİSTENİN BAŞINDA KOLEJ ARKADAŞI FRITZ VARNER VARDI...
FRITZ VE AŞIK OLDUĞUM KIZ!. OLAMAZ!...
KIZ HİÇ BİR ZAMAN ONUN AŞKINA KARŞILIK VERMEMİŞTİ AMA, ERNEST KENDİSİNİN BAŞARAMADIĞINI BAŞKASININ YAPMASINA TAHAMMÜL EDEMİYORDU... ERNEST BUNUN BİR NAMUS MESELESİ OLDUĞUNU SÖYLEDİ... VE...
DÖRT.. BEŞ.. ALTI.. YEDİ...
NE YAZIK Kİ NAMUSU TEMİZLENMEDİ. KENDİSİ DE HAYATINI ZOR KURTARDI...
ARRAAH!.
BUNCA SENE SONRA KONRAD ERNEST BANA MEKTUP YAZSIN.....

MERAKLA GELDİLER O GECE»
OOH! FRİTZ! TARHAYM OTELİNE HOŞ GELDİNİZ!
ARADAN YILLAR GEÇTİ KONRAD NASIL DA UNUTMAMIŞSIN BÖYLE DAVETLERİ KAÇIRMAMAK ADETİMİ?...
YARATIKLAR HER YENİ GELENİ AÇ BAKIŞLARLA İZLİYORLARDI...»
APTALCA DÜELLOMUZDAN SONRA SENİ TEKRAR GÖREBİLMEYİ UMMUYORDUM! KOLUN BENİM KURŞUNUMLA MI SAKAT KALDI?
HAYIR FRİTZ! DAHA YAKIN BİR KAZA!.. GEÇMİŞİ UNUTALIM. HATIRLAMANI İSTEDİĞİM SADECE BU GECE!..
GEL BİRAZ BAHÇEYE ÇIKIP HAVA ALALIM!
ÇOK GÜZEL AMA OTELİN YERİNİ BİRAZ TERS VE SAPA BULUYORUM MÖSYO KONRAD!
O KADAR HER YERDEN UZAK Kİ... FAKAT HER ŞEYE RAĞMEN ONU HERKESE TAVSİYE EDECEĞİM. AMA BENİM Bİ..... AH!...
BAYGIN FRİTZ VERNER'İ OTELİN ÖZEL KISIMLARINDAN BİRİNE TAŞIDILAR... ETRAFINI SARAN VAMPİRLER KENDİNE GELMEKTE OLAN ADAMIN BOYNUNA BÜYÜK BİR İŞTAHLA SALDIRDILAR. FRİTZ BİR AN İÇİNDE CANSIZ VE KANSIZ BİR HALE GELDİ.
HAYIR!.. HAYIR!.. BIRAKIN BENİ!
BÖYLECE KONRAD, SENELERCE ÖNCEKİ HAKARETİN İNTİKAMINI ALMIŞ OLDU.. HEM DE VAMPİRLERLE OLAN SÖZLEŞMESİNİ UYGULAMIŞ OLMANIN HUZURU İLE SALONA DÖNDÜ.. FAKAT VAMPİRLER KAN SARHOŞLUĞU İÇİNDE BAHÇEYE ÇIKAN HER DAVETLİYE SALDIRMAĞA BAŞLADILAR....
AAAGGGH

LERİN REİSİ KONRAD'I ZİYARET ETTİ...
ŞİMDİYE KADAR SÖZÜNÜZDE DURDUNUZ BAY ERNEST.. AMA UNUTMAYIN BİZ ÇOK UZUN ZAMANDAN BERİ BEKLİYORUZ. VE SUSUZLUĞUMUZ ÇOK FAZLA!.. BU KADARI BİZİ KANDIRMADI...
BAZI KİMSELERİN ESRARENGİZ ŞEKİLDE ORTADAN KAYBOLMALARI MİSAFİRLER ARASINDA DUYULMUŞTU... AKŞAMÜSTÜNE DOĞRU BİR ÇOĞU OTELİ TERKETTİLER.. ONDAN SONRA HER GEÇEN GÜN OTELE GELENLER AZALMAYA BAŞLADI... HER GELENİN BİR DAHA GERİ DÖNMEDİĞİ.. DUYULMUŞTU.. AMA KORKUNÇ CANAVARLARIN KANA OLAN AÇLIKLARI HALÂ GEÇMEMİŞTİ.. EN SONUNDA OTEL BOMBOŞ KALDI...
SIRA OTELDE ÇALIŞAN HİZMETKÂRLARA GELMİŞTİ...
BEN DE BİR TAKIM RİVAYETLER DUYDUM BAY ERNEST! AMA KORKUDAN İŞİMİ BIRAKACAK DEĞİLİM. SİZ DE ARTIK BENİ MÜKÂFATLANDIRIRSINIZ HERHALDE!
MERAK ETME!.. HİZMETLERİN İÇİN MÜKÂFATLANDIRILICAKSIN!
KENDİSİNE GÜVENİP TE KALAN ADAMLARI ERNEST TEKER TEKER KORKUNÇ CANAVARLARA TESLİM ETMEKTEN ÇEKİNMEDİ...
BİZİ AÇ BIRAKMA ERNEST! DEVAMLI KAN BULACAĞINI VADETMİŞTİN.. UNUTMA!...
ZAMAN GEÇTİKÇE ERNEST VERDİĞİ SÖZÜ TUTMANIN NE KADAR GÜÇ OLDUĞUNU ANLAMAĞA BAŞLAMIŞTI...
ARTIK HİÇ KİMSE GELMİYOR.. BU YARATIKLAR DA DAHA NE KADAR ZAMAN BEKLİYEBİLİRLER. ONLARI NASIL OYALIYABİLİRİM? BURAYA KİM GELİR Kİ... BURDA BİR GECE KALMAYI BİLE GÖZE ALACAK KİMSE YOK!
O SIRADA DIŞARDAN BİR SES!....
KNOCK! KNOCK!
NİHAYET BİRİSİ GELDİ GALİBA!
ERNEST KAPIYI AÇINCA KORKUYLA GERİLEDİ KARŞISINDA KANA SUSAMIŞ BİR SÜRÜ SURAT VARDI...
AMA BURADA SİZİN İÇİN BENDEN BAŞKA BİRİSİ YOK Kİ...
BİZ GELDİK! YER DEĞİL, KAN İSTİYORUZ!
KARANLIĞIN İÇİNDE GİTTİKÇE YAKLAŞIYORLARDI... BAŞLARINDA KENDİSİ DE ARTIK VAMPİR OLAN FRİTZ VARNER VE DİĞER MİSAFİRLER VARDI... ARTIK HEPSİ ONUN KANININ PEŞİNDEYDİLER..

YAŞLI ADAM HİKÂYENİN BU YERİNDE DURAKLAMIŞTI... KENDİSİNİ DİNLEYEN GENÇ TURİST İÇİNİ KAPLAYAN TİTREMEYİ GİZLEMEK İSTEDİ...
İŞTE ŞİMDİ NEDEN TARHAYM'E ÇOK AZ ZİYARETÇİ GELDİĞİNİ ÖĞRENMİŞ OLDUNUZ!
BÜTÜN BUNLAR SEYAHAT REHBERİNDE YAZILI DEĞİLKİ.. SİZ DE BURADA OLDUĞUNUZA GÖRE BU EFSANE DOĞRU OLMASA GEREK!
OLMALIYIM.. BEN OTELİN SAHİBİ ERNEST KONRAD'IM.
YAŞLI ADAM KONUŞURKEN GENÇ TURİST SAĞ KOLUNUN UYUŞMAĞA BAŞLADIĞINI HİSSETTİ... BAĞIRMASINA VE KAÇMASINA FIRSAT VERMEDEN KORKUNÇ YARATIKLAR ONU SARMAYA BAŞLADILAR...
KILAVUZDA NEDEN ADRESİMİZİN HALÂ BULUNDUĞUNU BELKİ ŞİMDİ ANLAMIŞSINIZDIR. O ADRES DE OLMASAYDI SİZİN GİBİ BİR GECELİK MİSAFİRLERİ DE BULAMIYACAKTIK!
AAAAHH!..
SON.

DRAKULA

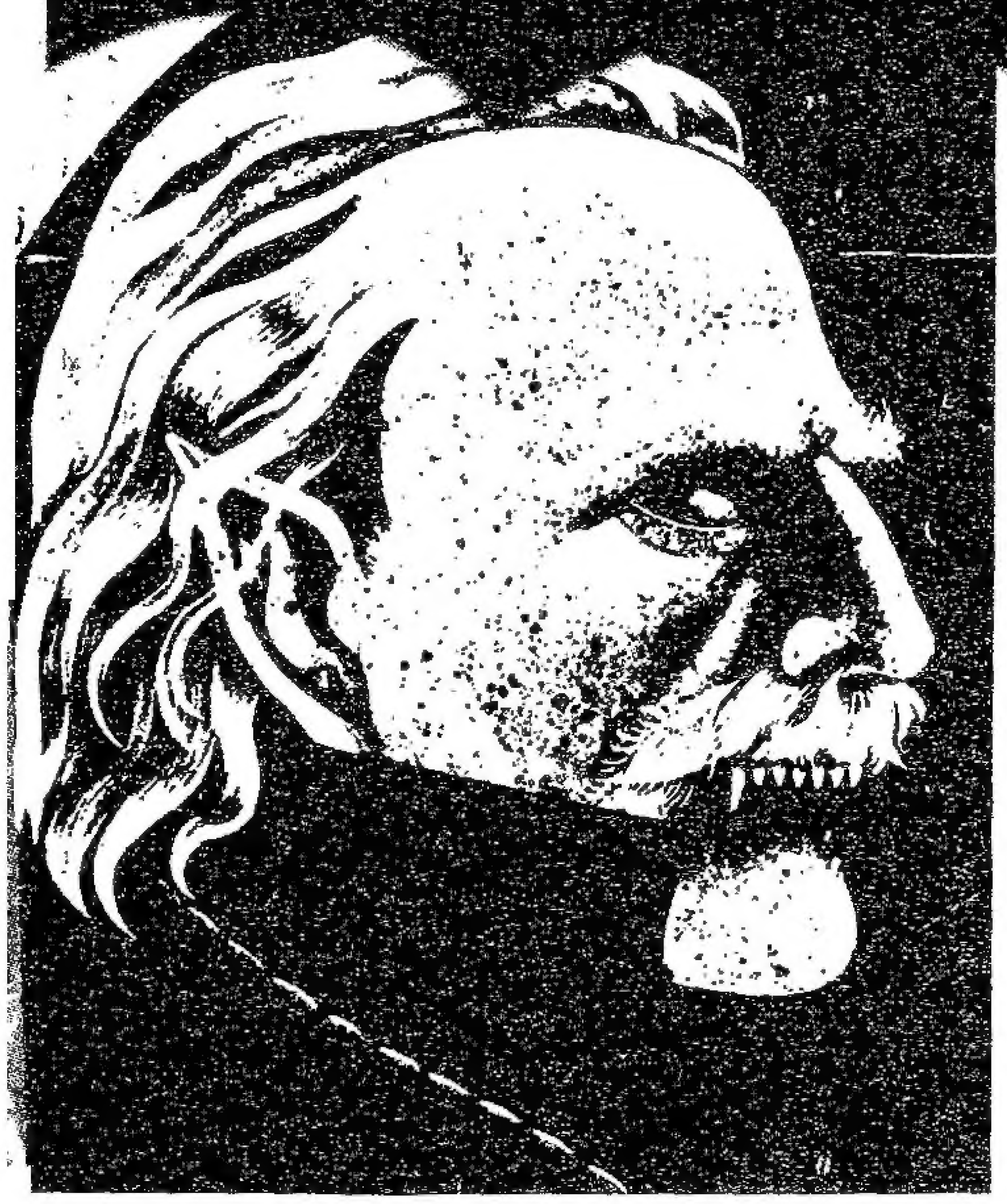

YAZAN:
Bram Stoker

ÖZET

Jonathan Harker, Münih'ten hareket ederek günler sonra Bistritz'e gelir. Dostu Drakula onu, malikanesinde bir kaç gün geçirmek için davet etmiştir. Bistritz'deki otelde, birçokları Jonathan'a, bilmediği yerlere gitmemesini yalvararak söylerler. O dinlemez ve araba ile Drakula'nın adamının kendisini bekleyeceği yere ulaşır.

Konuşurken kırmızı dudaklı ağzının içinden gözüken beyaz ve sivri dişleri lâmbanın ışığı altında parlıyordu. Arkadaşlarımdan bir tanesi Burger'in "Lenore" şiirinden bir satır mırıldandı.

"Ölüler çabuk yol katederler."

Garip sürücü kelimeleri duymuş olacak ki gülümseyerek bizlere baktı.

"Beyefendinin bavullarını verin bakalım."

Bir dakikada bavullarım yerleştirilmiş, sürücü çelik gibi bilekleriyle beni kolumdan tutarak at arabasına bindirmişti. Bir tek kelime, söylemeden kayışını şaklattı ve yola düzüldük. Yol arkadaşlarım Bukovina'ya doğru yollarına devam ederlerken ben de arkalarından baka kaldım. Sürücü hatasız bir Almanca konuşuyordu.

"Gece serindir Mein Herr. Beyim olan Kont bana size iyi bakmamı söyledi. Eğer ihtiyacınız olacak olursa oturduğunuz yerin altında bir şişe konyak olacak."

Ben konyağa dokunmadım ama orada olduğunu bilmek bile bir teselliydi. İçimde acaip bir korku ve huzursuzluk vardı. Araba sürratle düz bir yolda ilerliyordu. Bir müddet sonra ani bir dönüş yaparak başka bir düz yolda gitmeye başladık. Bana hep aynı yerde dönüyormuşum gibi geliyordu ama sürücüye bir şey sormaya da cesaret edemiyordum. Bir kibrit çakarak ışığında saatime baktım. Saat tam onikivdi. Yolun kenarındaki bir çiftlikte bir köpek havlamaya başlamıştı. Az sonra köpekler çoğalmış, kulak tırmalayacı havlamalar hertarafı kaplamıştı. Atlar ürküp, şaha kalkmaya başladılar ama sürücü onları yatıştırdı. Sonra daha başka bir seste köpek havlamalarına karıştı. Kurtlar ulumaya başlamıştı. Bu yeni ses beni ve atları aynı derecede korkutmuştu. Sürücü atları zaptedebilmek için bütün gücünü kullanıyordu. Bir müddet sonra ben de atlar gibi bu sese alıştım. Sürücü ana yoldan ayrılarak dar bir patikaya sapmıştı. Bu dar ve bozuk yol, iki taraftan ağaçlarla çevrilmişti. Kar yağmaya başlamıştı. Az sonra araba gibi bende tepeden, tırnağa karla örtülüydüm. Kurtların sesleri gittikçe yaklaşıyordu. Dört bir tarafımızdan bu vahşi hayvanlarla sarılmıştık. Tekrar korkmaya başlamıştım. Atlar da benim korkumu paylaşıyorlardı, ama sürücü hiç oralı değildi. Birden sol yanımızda, soluk mavi bir ışık gördüm. Sürücü de aynı anda bu ışığı görmüştü. Hemen atları durdurarak arabadan aşağı atladı ve karanlığın içinde kayboldu. Ben korku içinde ne yapacağımı düşünürken, sürücü kaybolduğu gibi ansızın ortaya çıktı ve yerine oturdu, yeniden yola koyulduk. Ondan sonra aralıklı olarak bu mavi ışık görünüp kaybolmağa başladı. Sürücü her defasında arabayı durdurup karanlığın içinde kayboluyordu.

Bu ne kadar zaman böyle devam etti bilemiyorum. Sürücünün arabayı uzunca bir süre yalnız bıraktığı bir defasında atlar huysuzlanmağa başladılar. Ben atların huysuzlanmalarına bir neden göremiyordum. Kurtların uluması kesilmişti. O anda göğü kapatan siyah bulutların arasından ay çıktı ve mehtabın soluk ışığında, arabayı çevreleyerek sarmış olan kurtları gördüm. Pembe ağızlarının içinde parıldayan beyaz dişleri, ve sessiz duruşlarıyla, iki misli korkunç bir halleri vardı. Tek kurtuluş çaresi arabacının gelmesindeydi. Olanca gücümle bağırmaya ve arabanın kenarlarına vurmaya başladım. Oraya nasıl geldiğini bilemiyorum ama, bir an içinde sürücünün, yol kenarında belirdiğini gördüm. Uzun kollarını salladığı an, kurtlar uluyarak geri çekildiler. O anda ayın üzerine gelen bir bulut etrafı gene karanlığa boğuyordu. Tekrar görebildiğimde kurtlar kaçışmış, arabacı, da yerini almıştı. Bir müddet sessizlik içinde yol aldık. Hep yokuş aşağı iniyorduk. Birden sürücünün, arabayı eski ve harap bir şatonun bahçesine sokmakta olduğunu fark ettim.

5 Mayıs- Bu kadar büyük bir yere girmekte olduğumuzu fark etmemek için uyuyor olmalıydım. Araba durduğunda sürücü aşağıya atlayıp benim inmeme yardım etti. Bavullarımı büyük ve ağır taş kapının önüne getirip bıraktı. Ben daha ne olduğunu anlıyamadan, sürücü a-

rabaya atlıyarak gecenin karanlığı, içinde kaybolmuştu.

Kapının önünde ne yapacağımı bilemeden duruyordum. Kapının üstünde veya yanında zile ya da tokmağa benzer birşey görünmüyordu. Uzun bir süre kapının önünde durup bekledim. İyiden iyiye endişelenmeye, başlamıştım. Burası ne biçim bir yerdi? İçindekiler kimlerdi? Uyuyup uyumadığımı anlamak için kendi kendimi cimciklemeye başladım.

Nihayet koca kapının ardında bir ayak sesi duyuldu. Zincir şakırdamalarından sonra, anahtar büyük bir gürültüyle kilidi açtı. Kapının önünde, yaşlı, beyaz saçlı bir adam duruyordu. Tepeden tırnağa siyahlar içindeydi. Yaşlı adam, düzgün fakat biraz aksanlı bir İngilizceyle konuştu....

"Evime hoş geldiniz. Kendi dileğinizle, serbestçe içeriye giriniz."

Bu sözleri söyledikten sonra, hiç kımıldamadan yerinde durdu.

Kapının eşiğinden içeriye adımımı attığım an, bir eliyle benim elimi yakaladı. Ölmüş bir adamın eli kadar soğuk olan bu el, inanılmıyacak kadar da kuvvetliydi.

"Tekrar ediyorum evime hoş geldiniz. Burada dilediğiniz gibi rahat edin, giderken de mutluluğunuzun bir kısmını burada bize bırakın."

El sıkışı o denli sürücününkine, benziyordu ki bir an ikisinin aynı adam olabileceklerini düşündüm. Emin olmak için sordum.

"Kont Drakula?"

"Evet ben kont Drakulayım, Mr. Harker. Lütfen içeriye buyrun."

Kapıda duran bavullarımı içeriye taşımaya başlamıştı.

"Geç olduğu için adamlarım uyuyor. Sizin rahatınızı temin etmek te bana düşer."

Bavullarımı taşımakta ısrar ediyordu. Uzun bir koridordan geçtikten sonra, bir kat merdiven tırmandık. Başka bir koridoru geçtik, Kont önüne gelen büyük bir kapıyı açtı. İyice ısıtılmış, geniş bir odada, kurulmuş bir sofranın bizi beklediğini görünce bayağı sevindim. Bu büyük odanın içinden, başka bir odaya geçiliyordu. Bu ikinci oda, iyi döşenmiş bir yatak odasıydı. Şömine harıl harıl yanıyordu. Kont, bavullarımı odanın içine bıraktıktan sonra da yemek yemek üzere diğer odaya geçebileceğimizi söyledi.

Kontun sıcak karşılayışı, bana biraz olsun korkularımı unutturmuştu. Kendime geldiğim an açlıktan midemin kavrulduğunu hissettim.... Çarçabuk elimi yüzümü yıkayıp, yemek yemek için yandaki odaya geçtim. Kont beni masaya oturttuktan sonra, benimle beraber yemek yiyemeyeceği için özür diledi. Yemeğini daha evvel yemişti.

Devamı gelecek sayıda

• KORKUNÇ MİRAS •

-ÖZET-
KRİSTİN KOCASI JOHN DAKSLAND'LA BİR BALODA TANIŞIP EVLENDİ... SONRA JOHN'UN MALİKANESİNDE BİR HİZMETÇİDEN KORKUNÇ BİR GERÇEĞİ ÖĞRENİR. DAKSLAND AİLESİNDEN GELEN HER ERKEK BİR GÜN KARISININ BAŞINI BALTA İLE KESECEKTİR. BU BİR KORKUNÇ GELENEKTİR...

YÜZÜNE ÇARPAN YAĞMUR DAMLALARI KRİSTİN'İ KENDİNE GETİRİR.. BAHÇEDE BULUNDUKLARINI, JOHN'UN KENDİSİNE AYAĞA KALKMAK İÇİN YARDIM ETTİĞİNİ GÖRÜR...

KRİSTİN'İN İÇİNDE UFAK BİR ÜMİT IŞIĞI BELİRMİŞTİ.. GERÇEĞİ TAM OLARAK ANLIYABİLMEK İÇİN JOHN'UN HER SÖZÜNÜ DİKKATLE DİNLEMEKTEDİR...

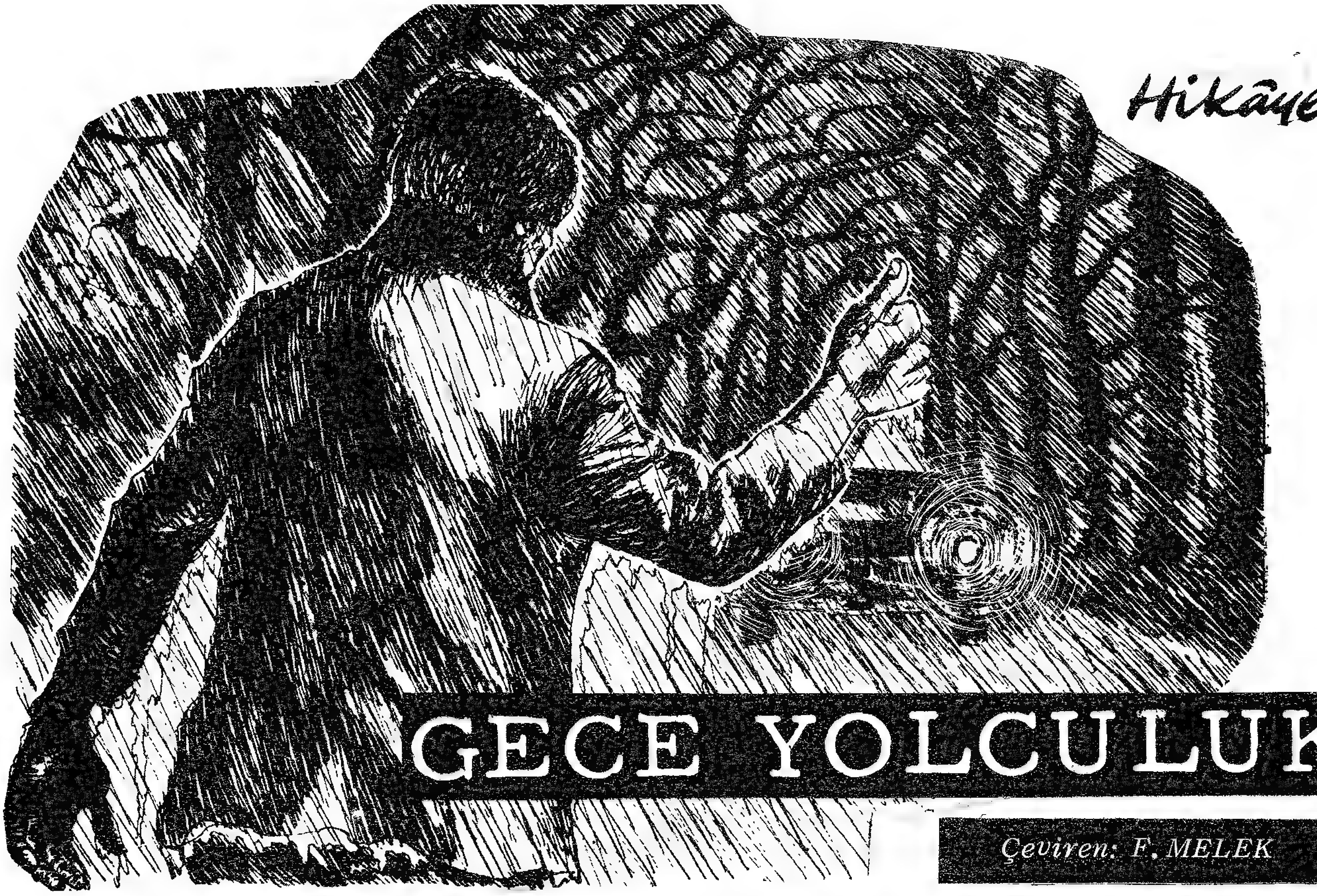

Hikâye —

GECE YOLCULUK

Çeviren: F. MELEK

Telefon çaldığında Madge oturma odasının ışıklarını söndürmek üzereydi. Hattın öteki ucundaki ses Talbot'a aitti. Madge'in Talbot'la fazla bir samimiyeti yoktu ama ufak bir kasaba büyük bir aile gibidir herkes herkesi tanır. Talbot Madge'e kuzeni Eunice'in kendisini ziyarete, geldiğini, bu akşam döneceğini eğer mümkünse onu da beraberinde Kolchester'e kadar götürmesini rica ediyordu. Nerden duyduysa duymuş Madge'in Kolchester'e gideceğini öğrenmişti.

Madge bu tekliften fazla hoşlanmamıştı. Ama kuzenini yanına almamak için gösterebileceği bir mazereti de yoktu.

"Ben şimdi yola çıkıyorum Bay Talbot. Kuzeninhiz hemen hazırlanabilirse onu beraberimde götürebilirim."

"Kendisi hazır vaziyette dış kapıda sizi bekleyecek Bayan Haley. Size şimdiden teşekkür ederim...."

Madge için hiçbir kurtuluş yolu kalmamıştı. Arabaya binerken içi pek rahat değildi. Hiçbiç kadın geceleyin tek başına araba kullanmazdan evvel Bayan Talbot'u hatırlamak istemezdi. Arabasını işletti ve Talbotların iki sokak ötedeki evine doğru, yola koyuldu. Bahçe kapısının önünde bir karaltı kendisini bekliyordu. Madge sağ ön kapıyı açarken dışarıya seslendi.

"Eunice siz misiniz? Ben Bayan Haley, sizi almaya geldim."

"Beni yanınıza aldığınız için çok teşekkür ederim Bayan Haley."

Kızın sesinde bir acaiplik vardı. Çok uzaklardan geliyormuş gibi bir his veriyordu insana. Madge garip sesin sahibine bakınca birden irkildi. Kızın kendisi de sesi kadar acaipti. Kısa bir boyu ve sert hatları vardı. Tepesine oturtuğu şapkanın altındaki gözleri koyu renkli bir güneş gözlüğüyle gizlenmişti. Elleri kucağında, dimdik oturuyordu. Dışarıda nefis bir sonbahar gecesi hüküm sürüyordu. Gökte parıldıyan yıldızların altında yol, bir şerit gibi uzanıp gidiyordu. Madge 80 km süratle arabasını sürerken Bayan Talbot'u düşünmekten kendini alamıyordu. Zavallı kadıncağız evlendikten bir müddet sonra feci bir şekilde öldürülmüştü. Madge yanında oturan kıza, döndü.

"Gece araba kullanırken yanımda birisinin bulunması benim için çok iyi oldu."

"Amcanız benim Kolchester'e gideceğimi kimden öğrendi acaba?"

Kız yavan ve hissiz sesiyle cevap verdi:

"Bilmem"

"Bugün benzin istasyonunda arabamın yağını değiştirirken garajcı Bob'a gideceğimi söylemiştim, belki de ondan öğrenmiştir..."

Madge kendi sorusunu kendi cevaplandırmak ihtiyacını duymuştu.. Bir müddet hiç konuşmadan yol aldılar. Birden kız yavan sesi ile konuştu.

"Geceleri araba kullanırken yanınızda tabanca taşır mısınız Bayan Haley?"

Madge sinirli bir şekilde gülerek cevap verdi:

"Yoo hayır... ama herhalde o kazadan sonra amcanız kadınların geceleri arabaya tabancayla binmelerini doğru buluyor olmalı, haksız da sayılmaz."

Bayan Madge'in içini iyiden iyiye bir korku kaplamıştı. Bir sene evvel Bayan Talbot'un öldürüldüğü yoldan geçecekti. Cinayetin nasıl işlendiğini kesinlikle hiç kimse bilmiyordu. Bayan Talbot kocasını karşılamak üzere Kolchester'e giderken yolda arabası birisi tarafından durdurulmuş ve kendisi de öldürülmüştü. Arabası neden sonra yanmış bir halde yol kenarında bulunmuştu. Cinayetin failini ele verecek hiçbir ipucu bulunamamıştı. Madge karısının ölümünden sonra Talbot'un hala aynı evde oturmasına bir türlü akıl erdirememişti.

"Kolchester yolunun ayrıldığı kavşağa geliyoruz değil mi?"

Kızın sesi Madge'i düşüncelerinden sıyırdı. Kasabaya ilk defa gelen birisi yolun kavşağının nerede olduğunu nasıl bilebilirdi? Bildiği kadarıyla kuzenin Talbot'u ziyarete geldiği duyulmamıştı. Zaten Talbot kasabaya geleli bir sene bile olmamıştı. Karısıyla kasabada tanışıp evlenmiş, zavallı kadıncağız üç ay sonra Kolchester yolunda bir cinayete kurban gitmişti. Yolun Kolchester'e ayrıldığu kavşağa gelmişlerdi. Kolchester yolu ormanlığın içinden geçen, kaldırım taşlarıyla yapılmış bir yoldu. Tek kusuru fazla tenha oluşuydu.

"Bu yol da çok tenha değil mi Bayan Haley?"

Madge gaz pedalına biraz daha kuvvetle bastı....

"Benim bildiğim tek şey kimse beni bu yolun üzerinde durduramaz"

"Klara yenge de yolda durup kimseyi arabaya almazdı ama o gün durdu."

Kisa bir sessizlikten sonra Madge titrek bir sesle sordu:

"Böyle birşey sorulmaz ama,amcanız yengenizi kimin öldürmüş olabileceğini tahmin ediyor mu acaba?"

"Cinayeti işleyen adam her an yakalanabilir... Altı ay sonra da başka bir kız öldürülmüştü hatırlarsanız."

Evet Madge hatırlamıştı. Bayan Talbot'un öldürülmesinden altı ay sonra başka bir kız aynı yolda öldürülmüş ve onun, arabası bile bulunamamıştı.

"Amcanız karısını öldüren adamı bulabilmek için kasabada kalmaya devam ediyor olmalı?"

"Yengemi ve öteki kızı öldüren aynı adamdır. Polisler bunun böyle olduğunu kat'i olarak bilmiyorlar ama aynı adamdı...."

"Yani demek ki"

"Bu demek ki cani halâ ortalıkta"

"Caninin kim olduğunu biliyormuş gibi konuşuyorsunuz."

"Tabii......"

Bunu söylerken kızın sesinden en ufak bir heyecanlanma bile olmamıştı. Madge gaz pedalına biraz daha hızlı basarken yanındaki kızdan ve bu yolculuktan bir an evvel kurtulabilmek için içinden dua ediyordu. Kızda bir acaiplik olduğu muhakkaktı. Bir sigara yaktığı takdirde zamanın daha çabuk geçeceğini düşünen Madge çantasını karıştırmaya başlamıştı ki, kız ondan evvel davrandı.

"Siz direksiyona bakın, ben sigaranızı yakarım."

Madge gözlerini yoldan ayıramıyordu. Araba bir hayli sür'at kazanmıştı. Birden kendi sigaralarından birinin dudaklarına değdiğini hissetti. Eunice çakmağı yaktı. Madge'in gözleri çakmağın alevine takılmıştı. Araba bir an başıboş kaldı neden sonra Madge yanındaki elin direksiyona hakim olduğunu fark etti. Titreyen parmaklarıyla direksiyonu kavradı ve araba tekrar düzgün yolun üstünde kayarak ilerlemeye devam etti. Madge'in bütün vücudu buz tutmuş gibiydi. Kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi atıyordu. Çakmağın bir anlık aydınlığında Eunice'in ellerini görmüştü. Tırnakları dibinden kesilmiş küt ve kısa parmakları kalın siyah tüylerle örtülüydü.. Elleri tıpkı bir erkek elini andırıyordu. Artık hiçbir şüphesi kalmamıştı..... Eunice erkekti. Madge' in kafasının içinde korkunç şüpheler biri birini kovalıyordu.

"Telefondaki sesin Talbot'a ait olduğunu nasıl bilebilirdim... Pekalâ başka birisi de olabilirdi. Talbot bahçe kapısı önünde beni bekledi şimdi de tıpkı Bayan Talbot'u öldürdüğü gibi beni de öldürecek..."

Madge direksiyona sarılmış arabayi deli gibi bir sür'atle sürüyordu. Yanındaki adamın (artık yanındakinin bir erkek olduğundan şüphesi yoktu) yavan sesi tekrar konuşmaya başlamıştı.

"Kadınlar gece araba kullanırlarken yanlarında tabanca taşımalılar bence... Ama belki de son anda kendilerinde onu kullanacak gücü bulamazlar."

Madge sinirlerine hakim olarak konuşmayı sürdürmeye çalışıyordu.

"Ben hiçbir kimseyi öldürebileceğimi düşünemiyorum, Eunice. İnsanlara kötülük etmeyi sevmem."

"Yengemi, yani Bayan Talbot'u ve o kızı öldüren adama insan denebileceğini sanmıyorum. Herhalde elinde olmadan hareket ediyordu. Biliyorsunuz kurt olan adamlar hakkında hikâyeler vardır."

"Bunlar saçma, inanılmaz hikâyeler."

"Bazı insanlar senede bir kere veya altı ayda bir kere içlerinde uyanan öldürme hissine dayanamayıp cinayetler işlerler. Gözlerinin içinde acaip bir parıltı vardır. Öldürmek hırsının verdiği bir parıltı."

"Şu halde ruh doktorları parlak gözlü insanlara dikkat etmeliler."

"Ama unutmayın ki bu gibi adamlar çok zeki olurlar, gözlerini kimseye göstermezler."

Madge birden dehşet içerisinde titredi. Yanındakinin gece olmasına rağmen gözünde siyah gözlükler vardı. Adam aynı hissiz ve yavan sesle konuşmasına devam ediyordu.

"Kurt adamların sarmusağa tahammül edemedikleri söylenir. Vücutlarına işliyebilen yegane kurşunlar ise gümüş kurşunlardır. Ruh doktorları bu gibi insanlara acımamamız gerektiğini söylüyorlar."

Madge artık konuşamaz olmuşt Kelimeler boğazının içinde düğümlenip kalıyordu. Ağzının içi kupkuruydu. Elleri ve kolları kaskatı kesilmişti... Yanındaki adam elleri kucağında hiç kımıldamadan oturuyor ve konuşmasına devam ediyordu.

"Cinayetleri işledikten sonra korktuklarını tahmin ediyorum. Ama zaten çok uzun zaman aynı yerde kamayıp bir iki cinayet işledikten sonra başka yerlere gidiyorlar. Lanetli oldukları için hareketlerine çok fazla dikkat etmeleri gerekir."

Madge çok uzakta ufak kırmızı, bir ışık görmüştü. Demek ki önde başka bir araba vardı. Eğer ona yetişebilirse hiç olmasa bağırdığı vakit sesini duyabilecek birisi olurdu Gaza biraz daha kuvvetli bastı.

"Biraz da başka birşeyler konuşalım Eunice. Niye hep böyle ürkütücü konular üzerinde duruyorsun?"

"Bayan Talbot tam buralarda bir yerde öldürülmüştü Bayan Haley."

Madge'in elleri ve bütün vücudu sarsılmaya başlamıştı. Çok uzakta gözüken ufak kırmızı ışık tek ümidiydi.

"Sizin de bu yolculuğa çıkmadan evvel herkese nereye gideceğinizi, söylemeniz pek doğru bir şey değil Bayan Haley. Katil bunu duyacak olsaydı...."

Madge artık daha fazla dayanamadı..

"Sanki birisi beni öldürmek istiyormuş gibi konuşuyorsunuz."

"Böyle birşey olsa hiç şaşmam. ama bakın bir kaza olmuş galiba.."

Madge artık bu yolculuğa daha, fazla dayanamıyacağını zannediyordu. Yüzünün korkudan bembeyaz olduğunun farkındaydı. Kırmızı ışığa yaklaştıkça bunun yolun üzerinde duran bir motosiklet olduğunu fark etti. Motosikletin sahibini de tanımıştı. Motosikletin sahibi Madge'in arabasının yağlamasını yapan, benzincinin çırağı Bob'du. Motosikleti bir kazaya uğramış kendi de topallıyordu. Madge'in kafasında bir tek düşünce vardı. Eğer Bob'u da arabaya alabilirse adam iki kişiyle birden baş edemiyeceğini düşünerek kötü niyetlerinden vazgeçerdi."

"Arabayı durdurmam lâzım Eunice çünki ben bu çocuğu tanıyorum."

Madge olanca kuvvetiyle fren pedalına basarken Bob sendeliyerek arabaya doğru geldi.

"Beni görüpte durduğunuza çok sevindim Bayan Haley. Mötürüm yolda birşeye çarparak devrildi, gördüğünüz gibi ayağım da...."

Bob sözlerini tamamlamadan sustu, Madge'in yalnız başına olmadığını fark etmişti. Madge helecan dolu bir sesle,

"Arabanın arkasına atlada seni Kolchester'e götüreyim Bob, orada bacağını da pansuman yaptırabilirsin."

"Teşekkür ederim Bayan Haley ama mötörümü burada bırakmak istemiyorum. Eğer biraz yardım edilecek olursa onu doğrultabilirim her halde."

Eurice konuştu:

"Ben iner ona yardım ederim Bayan Haley. Siz sadece yolu kapatmamak için arabanızı yolun kenarına çekerseniz...."

Madge'in içinde hafif bir ümit uyanmıştı. Arabayı yolun kenarına bir yere park etmeye uğraşıyordu ki yanındaki adamın yavan sesi kısık, kısık fısıldıyarak tekrar konuşmaya başladı.

"Ben Eunice değilim Bayan Haley. John Talbot'um. Karım burada kendisini tanıyan birisi tarafından öldürüldü. O da sizin gibi arabasını yağlatmak için garaja götürmüştü.... Ben kasabada herkesin gözlerine bakıyordum Bayan Haley. Altı ay evvel Bob'un gözlerinde o parıltıyı gördüm, arkadan da o kız öldürüldü."

Devamı 27. sayfada

« DEHŞET MÜZESİ »

-ÖZET-
RENAİS'İN BALMUMUNDAN KORKU HEYKELLERİ MÜZESİNİN BAŞARI SIRRINI ÇÖZMEK İSTEYEN MESLEKTAŞI VİGO BİR TABUT İÇİNDE GİZLENEREK KAPANMA SAATİNDEN SONRA MÜZEDE KALIR....

ALEVLER BİR AN İÇİNDE RENAİS'İN ELBİSELERİNİ VE VÜCUDUNU SARAR... SICAĞIN YAŞLI ADAM ÜZERİNDE GARİP BİR ETKİSİ OLMUŞTUR...
GÖZLERİ ÖNÜNDE ERİYEN BU KORKUNÇ YARATIKTAN KURTULMAK İSTEYEN VİGO KAPIYA DOĞRU GERİLER...
BALMUMU!.. ÜZERİ BALMUMUYLA ÖRTÜLÜ BİR CESET!
RENAİS BALMUMUNDAN YAPILMIŞ BİR HAYALETTİ!..
O ANDA KAPININ GICIRDADIĞI DUYULUR...
BİZLER ÖYLE DEĞİLİZ OYSA...
CANLI... HEPSİ CANLI! ONDAN BU KADAR GERÇEK DURABİLİYORLAR!
RENAİS NASIL YAŞAMIYOR İDİYSE BİZ YAŞIYORDUK. GÜNDÜZLERİ BALMUMU MASKELERİMİZİN ALTINDA DİNLENİYOR GECELERİ İSE KORKUNÇ İŞLERİMİZİ GÖRÜYORDUK.
BİZİM İDEAL YAŞANTIMIZI BALMUMU BÜYÜSÜNÜ BOZARAK ALTÜST ETTİN!..
RENAİS OLAN İSKELET BİR YIĞIN KÜL OLARAK YERDE YATIYOR... AMA BİZİM HAYATIMIZ AYNI ŞEKİLDE DEVAM ETMELİ!
BANA DOKUNMAYIN!... YAPMAYIN!... BEN... BE.....

ERTESİ GÜN ZİYARETÇİLER MÜZE KAPISINDA "KAPALIDIR" YAZISI İLE KARŞILAŞTILAR...
MÜZE KAPALIDIR
FAKAT BU KISA SÜRDÜ.. NİTEKİM İKİ GÜN SONRA HER ŞEY YOLUNA GİRMİŞTİ...
SANKİ HİÇ BİR ŞEY DEĞİŞMEMİŞ GİBİ ESKİSİ KADAR MÜKEMMEL!
SAHİBİ DEĞİŞİNCE KALİTESİ DÜŞER SANMIŞTIM. AMA GÖRÜLÜYOR Kİ VİGO'DA RENAİS KADAR BAŞARILI!..
GERÇEKTE DEĞİŞİKLİK SADECE VİGO'NUN KENDİSİNDE OLMUŞTU... ÇEHRESİ MUM GİBİ SOLUK, HAREKETLERİ ÇOK DONUKLAŞMIŞTI...
BU KADAR MÜKEMMEL BİR ŞEYİ NASIL BAŞARIYORSUNUZ MÖSYÖ VİGO?
FAKAT VİGO'NUN DİKKAT VE ALÂKASINI ÇEKMEK ÇOK ZORDU.. BİR HEYKEL GİBİ DURGUNDU...
BU BENİM SIRRIMDIR MÖSYÖ VE ÖYLE KALACAKTIR!
VİGO'NUN HALİNDEKİ BALMUMUNDAN HEYKEL İFADESİNE PEK ŞAŞMAMALI... VE İLK ÇOK SICAK YAZ GÜNÜNÜ BEKLEMELİ .... NE DERSİNİZ?...

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Mimar Leşen, yaralandığı zaman kendisine kanını verip, kaybolan esrarengiz kadının peşindedir. Çünkü o kazadan sonra kendisinde garip haller belirmiş, bütün bunlara o kadının kanı sebep olduğunu anlamıştır.... Adlandırmağa korktuğu bu hastalığa, ancak o kadın bir çare bulabilecektir.... Leşen, özel dedektif Teddy Verano'ya derdini açar. Sevgilisi İsabelle'e durumunu nasıl anlatacağını tartışır....

Genç hastabakıcı dikkatle onun konuşmasını bekledi. Teddy İsabelle'e Leşen'in garip bir hastalığa tutulduğunu açıklamağa başladı. Bu hastalığa belki de savaş sırasında yakalandığını, bilinmeyen bir mikrop kaptığını anlattı. Leşen'in bir çok defalar kriz geçirerek böyle soluk ve soğuk bir hale girmiş olduğunu söyledi.

"Fakat hiç bir doktor bunu iyi edememiş mi? diye atıldı İsabelle..

"Şimdiye kadar hiç biri..."

"Peki neden bana açılmadı?"

Jean Louis başını eğdi. Genç kadının ilgi ve sitemle konuşması ona dokunmuştu.

Teddy devamla:

"Onu mazur görmelisiniz. Size daha çok anlatacaklarım var...Belki de karıştırıyorum olayları. Jean Louis yeni bir krize tutulacağından, çok korkuyordu. Mutlu bir tesadüfle tanıştığımız zaman, "Leşen bu yalanı farketti) benden yardım istedi. Bilirsiniz ki özel dedektif olarak çok şeyler öğrenebilirim...."

İsabelle dikkatle ikisine bakıyordu:

"İyi öyleyse. Ama diğer memleketlerde bulunmayan bir çok şeyin Fransa'da bulunduğunu da siz biliyor olmalısınız. Örneğin çok mikrobik, hastalıkların çareleri...."

"Benimkisi çok daha başka bir şey" diyerek Leşen söze karıştı.

"Bir doktor yerine neden bir dedektif olsun?"

"Neden olmasın? diye konuştu, Teddy...Hem sizin de yardımınızla onu iyileştirmeğe çalışacağız. Benim bu konularda biraz bilgim var. Merak etmeyin siz."

Bu sözler üzerine Teddy'nin kendisi de, Jean Louis de genç kadının kuşkuları attığına inandılar. Fakat seven bir kadın olarak İsabelle, bu işte kendisinden gizlenen bir nokta, olduğunu seziyor, ama ne olduğunu bulup çıkaramıyordu. Gerçekte hiç birinin sözleri onu ikna edememişti. Durum karışıktı. Doktor Peris'e bunu anlatmalı ve onun seçeceği bir profesöre vermeliydi Leşen'in tedavisini. Teddy İsabelle'den gerçekleri daha fazla saklayamayacaklarını anlıyordu.

"Eğer size deseydim ki...."

"Onu bunu bırakın, sizden sadece gerçeği söylemenizi istiyorum."

Jean Louis korkmağa başlamıştı. İsabelle gayet ciddi konuşuyordu ve yüzü kararlı bir ifadeye bürünmüştü.

"Peki öyleyse küçük hanım. Jean Louis Hindiçin savaşında bir sihirbazın kurbanı olmuş. Onu büyüleyerek uyutmuş ve bilemediğimiz bir maddeyi kanına akıtmışlar. Bunu her doktor anlayamaz. Şimdi siz anladınız mı Leşen'in neyin esiri olduğunu?"

Jean Louis minnetle, sanki gerçekmiş gibi yalan konuşan adama bakıyordu. İsabelle kendini Leşen'in kollarına attı.

"Seni seviyorum. Seni kurtaracağım, ben seni iyileştireceğim...."

Teddy onlara ertesi gün geleceğini, şantiyeye uğrayıp durumu bildireceğini söyledi ve iyi geceler dileyerek ayrıldı.

Pazartesi sabahı erkenden geldiği zaman Jean Louis evinde yalnızdı.

"Uyuyabildiniz mi?"

"Evet, verdiğiniz haplardan almıştım. Sadece biraz sıkıldım."

"Sizi anlıyorum, ama cesaret ve sabırla bu işin sonuna varacağız."

Leşen sırtında pijaması ile oturuyordu. Sakalları gene uzamıştı. Zayıflamıştı. İsabelle'in sevgisi ve şefkati bile onun yüzünü güldürememişti.

"Aklınızı başınıza toplayın mösyö Leşen. İyi olacağınıza eminim ben" dedi dedektif.

xxxxxx

Teddy Verano o gün çok şeyler yaptı. Oradan oraya koştu. Monte-Carlo'ya kadar gitti, sonra geri döndü. Başka yerlere uğradı. Akşam Leşen'in evine geldi. Bernar amcasını görmeğe koşmuştu. İsabelle'e rastlamış ve durumu öğrenmişti. Kendisi için hazırlananları öğrenince sevinçten deliye döndü. Geleceğin yüzme şampiyonu ve Christophe'un, Schollander'in rakibi olarak. Nice, Matin, Tele, Monte-Carlo gazeteleri onunla röportajlar yapacaktı. O akşam 4 kişi beraber olmaktan mutluluk ve neşe duydular.

Ertesi sabah Jean Louis yeniden traş edildi. İsabelle kliniğe dönerken röportaj sırasında orada bulunmayacağına üzülüyordu. Teddy bu iş için bütün gücünü, forsunu kullanmış, arkadaşlarını ikna etmişti. Çünkü aslında önemli bir şey yoktu ortada sebep olarak.

Gazetecileri Rozmari ve Jak'ın villasında karşıladılar. Bernar oradaki havuzda bütün marifetlerini gösterme fırsatını buldu. Çalışan ve kendi resimlerini çeken makinaların ona şans getireceğine, meşhur olacağına inanamıyordu. Rozmari'nin varlığı ona yetiyordu. Nihayet konuşmalara sıra geldi. Bu arada Teddy bir fırsatını bularak:

"Ah, amcasıyla da bir resmini, çeksek iyi olur. SİAGNE sitesini yapan, geleceğin en becerikli mimarı."

Leşen'e de:

"Aman dikkatli ve iyi durun. Bütün bunların sadece bu resim için yapıldığını biliyorsunuz."

"Çok mükemmel oldu" dedi Teddy Jean Louis bunun sonunu düşünürken. İsabelle de Bernar'ın meşhur olacağına inanmağa başladı.

Resimler çekildikten sonra Rozmari misafirlere Cinzano ikram etti. O akşam İsabelle, Leşen ve Teddy'yi evine çağırmıştı. Televizyon seyrettiler bir süre sonra haberleri dinlediler. Daha sonra da spor saatinde, sabahki röportajı seyrettiler. Spiker geleceğin yüzme şampiyonunu tanıttı. Konuşmaları verdi ve Leşen'le, Bernar'ın resimleri ile seans sona erdi.

Ertesi gün Nice Martin'de röportaj ve resimler yayınlandı. Teddy düşünüyordu:

"Çok iyi oldu. Bu çeşit canavarlar, kurbanlarının etrafından dönmeğe alışıktırlar. Ayrıca, Bernar da ona iyi bir lokma sayılır."

Devamı gelecek sayıda

BU SAYFALARDA SİZE EDGAR ALLAN POE'NUN GÜZEL BİR HİKÂYESİNİ RESİMLİ OLARAK SUNUYORUZ...

CÜCENİN İNTİKAMI

KRAL VE ADAMLARI KENDİ ŞAKALARINA KAHKAHALARLA GÜLÜYORLARDI... BÜYÜK BİR KÖPEĞİ CÜCENİN ÜSTÜNE SALMIŞLARDI...
HAHAHAHA!.. ARKADAŞINI NASIL BULDUN BAKALIM KURBAĞA YAVRUSU?
O BÖYLE ŞEYLERE ALDIRMAZ. BAKSANIZA! KENDİSİ DE TIPKI KÖPEĞE BENZİYOR!..
KRAL VE ADAMLARI CÜCEYLE ALAY EDEDURSUNLAR.. SARAYIN GÖZDELERİNDEN BİRİ ONU KORUYORDU...
NE OLUR, LÜTFEDİN DE PARÇALAMADAN KÖPEĞİ TUTSUNLAR!..
HAHAHAHA!.. BU CÜCE KADAR ÇİRKİN BİRİSİYLE SEN NASIL ARKADAŞ OLABİLİRSİN TRİPETTA? AMA BENİM İÇİN DANS EDERSEN BEN KÖPEKLERİMİ GERİ ÇAĞIRIRIM!
BİR YERİN ACIDI MI?
HER ZAMAN OLDUĞU GİBİ BU SEFER DE BENİ TAM ZAMANINDA KURTARDIN TRİPETTA! SADECE KALBİM VE HİSLERİM YARALANDI!
HADİ BAKALIM, ÇEKİL AYAK ALTINDAN KURBAĞA YAVRUSU. O BODUR BACAKLARININ ÜZERİNDE BURALARDA SÜRÜNÜRSEN SENİ ZİNDANA ATTIRIRIM!...
CÜCEYE KURBAĞA YAVRUSU ADINI KRAL VE ADAMLARI KISA BACAKLARI ÜZERİNDE DOĞRU DÜRÜST YÜRÜYEMEDİĞİ İÇİN TAKMIŞLARDI.. BACAKLARININ KISA VE ŞEKİLSİZ OLMASINA KARŞILIK KOLLARI ÇOK KUVVETLİYDİ...

SARAYIN MUHTEŞEM SALONLARINDA KOSTÜMLÜ BİR BALO TERTİPLENECEKTİ.. BÜTÜN SARAY HALKI KENDİLERİNE UYACAK KIYAFETLERİ ARAMAKLA MEŞGULDÜLER... AMA KRAL VE ADAMLARI DEĞİŞİK BİR FİKİR PEŞİNDEYDİLER...
BİZE YENİ YENİ FİKİRLER VER BAKALIM KURBAĞA ADAM. HEP AYNI ŞEYLERİ YAPMAKTAN SIKILDIK! BİRAZ ŞARAP İÇ DE KAFAN ÇALIŞSIN!..
BEN ŞARAP İÇMEM KRAL HAZRETLERİ! DOKUNUYOR BANA!
BENİM ŞARABIMI REDDETMEK BANA HAKARET DEMEKTİR! İÇ DİYORUM SANA APTAL HERİF!
HAHAHAHAHAHA!.. BİR BARDAK ŞARAP İNSANI NASIL DEĞİŞTİRİYOR. GÖZLERİN PARILDAMAYA BAŞLADI BİLE!..
HIK!.. HIK!..
ŞİMDİ GELELİM BİZİM MESELEYE BİZİM BALO İÇİN KOSTÜME İHTİYACIMIZ VAR... PARLAK FİKİRLERİNİ SÖYLE DE İSTİFADE EDELİM!...
SA... ŞARAP... KAFAM DÖNÜYOR.. DÜŞÜNEMİYORUM!...
DÜŞÜNEMİYOR MUSUN? BELKİ BİR BARDAK ŞARAP DAHA İÇSEN İYİ GELİR. DUYUYORMUSUN BENİ APTAL!
LÜTFEN DAHA FAZLA İÇİRMEYİN, YALVARIRIM!

DEMEK SEN EFENDİNLE MÜNAKAŞA EDİYORSUN HA? İÇ DİYORUM SANA!
RİCA EDERİM ONU ZORLAMAYIN KRAL HAZRETLERİ ŞARAP İYİ GELMİYOR ONA!..
SEN DE HER İŞE KARIŞMA BAKALIM!
YARIM DAKİKA KADAR SÜREN BİR SESSİZLİK OLUR...
NEDEN YÜZÜNÜ BURUŞTURUYORSUN KURBAĞA YAVRUSU?
ÇOK FAZLA DÜŞÜNMEMDEN OLACAK HERHALDE. BANA İSTEDİĞİNİZ KADAR ŞARAP İÇİREBİLİRSİNİZ ARTIK. KAFAMIN DAHA İYİ ÇALIŞMASINI SAĞLAR.
BU FİKİR AKLIMA NE ZAMAN GELDİ BİLMİYORUM. BELKİ DE KIZIN SURATINA ŞARABI FIRLATTIĞINIZ AN GELMİŞTİR. BENİM MEMLEKETİMDE YAPILAN MASKELİ BALOLARDA ÇOK KULLANILMIŞ BİR ŞAKADIR. SADECE ÜÇ KİŞİYE İHTİYACIMIZ VAR!
TAMAM İŞTE BİZ DE TAM ÜÇ KİŞİYİZ! HADİ BAKALIM ANLAT ŞU OYUNU!..
GORİL POSTLARI GİYECEK BALOYA ZİNCİRLERLE BİRBİRİNE BAĞLI ÜÇ GORİL GİBİ GELECEKSİNİZ VE...

TEREL, BİR ÇOK İNSANIN KANINA GİRDİĞİ İÇİN ELFORT KASABASINDA İSTENMİYEN ADAM DURUMUNA DÜŞMÜŞ VE ŞEHRİ TERKETMEK ZORUNDA KALMIŞTI...
HAYALET JÜRİ
AT ÜZERİNDE GEÇİRMİŞ OLDUĞU İKİ YORUCU GÜNÜN SONUNDA TEREL SESSİZ, UFAK BİR KASABAYA VARMIŞTI...
BURASI DA NERESİ ACABA ? BÖYLE BİR ŞEHRİN ADINI BİLE DUYMAMIŞTIM!
HANC
GALİBA BURASI TERKEDİLMİŞ BİR YER.. YOKSA BENİM BURAYA GELECEĞİMİ Mİ DUYDULAR!
O SON TABANCA DÜELLOSUNDAN SONRA ELVORT'LULAR BENDEN HOŞLANMAZ OLDULAR...
BU YÜZDEN BÖYLE YOLLARA DÜŞTÜK!
BAR DA IŞIK VAR BELKİ YİYECEK VE İÇECEK BİR ŞEYLER BULABİLİRİM!

YORGUN ARGIN ATINDAN İNİP KENDİNİ SALONUN TATLI SICAKLIĞINA BIRAKAN TEREL BURADA İÇECEK BİR ŞEYLER BULABİLECEĞİNİ ÜMİT EDİYORDU...
HEY!.. KİMSE YOK MU BURADA... İÇKİ İÇMEK İSTEYEN BİR MÜŞTERİ GELDİ!
BAR KAPANDI MR. TEREL!
O DA NE?
ŞÖHRETİNİZ HER YERE KENDİNİZDEN ÖNCE VARDIĞI İÇİN KUVVETİNİZİ GÖSTERMEYE İHTİYACINIZ YOK MR. TEREL!
SEN DE İNSANLARI KORKUTMAMAYA DİKKAT ETSEN ÇOK İYİ OLUR BABALIK! ARKADA NELER DÖNÜYOR BAKALIM.. POKER Mİ ÇEVİRİYORSUNUZ?
İÇERDE JÜRİ ÜYELERİ TOPLANDI... İŞİMİZE BAŞLIYABİLMEK İÇİN SON JÜRİ ÜYESİNİN GELMESİNİ BEKLİYORUZ!
DEMEK BURADA BİR MAHKEME OLACAK HA? ONUN İÇİN Mİ BAR KAPALI?
DOĞRU DÜRÜST BİR MAHKEME SALONUMUZ OLMADIĞI İÇİN BÖYLE YAPMAYA MECBURUZ. TEK EKSİĞİMİZ SON JÜRİ ÜYESİ!.
BU ÇEŞİT BAR MAHKEMELERİ ÇABUK BİTER. BEN BURADA OTURUR İÇKİMİ İÇERİM.
ÇOK GÜZEL BİR TABANCANIZ VAR MR. TEREL. AZ BULUNUR CİNSİNDEN OLSA GEREK!

İYİ BİLDİN BABALIK. BU SİLÂH VURDUĞUNU TAM VURUR.
YA ÜZERİNDEKİ ŞU ONBİR ÇİZİK NE? ON BİR İNSAN MI ÖLDÜRDÜNÜZ?
ÖLDÜRMESEYDİM O İŞARETLER ORADA OLUR MUYDU.. O ONBİRE ELSFORT'TA BİR TANE DAHA EKLENDİ.. FAKAT İŞARETLİYECEK VAKTİM OLMADI...
TAM BİR KASABA ÇOCUĞUYDU.. ÖMRÜNDE ŞEHRE İNMEMİŞTİ.. BİRİSİNİN ONA BİR ŞEYLER ÖĞRETMESİ GEREKİYORDU...
ONA BU DERSİ DE EN İYİ BEN VEREBİLİRDİM.. PEK DE TOYDU YAVRUCAK!...
ÜZERİME SALDIRACAKMIŞ GİBİ HAL TAKINDI.. JOHN HENRİ TEREL'E KİMSENİN BU ŞEKİLDE DAVRANAMIYACAĞINI BİLMİYORDU HERHALDE..
O TABANCAYI YANINDA KULLANMAK İÇİN Mİ TAŞIYORSUN YOKSA KARGALARI KORKUTMAK İÇİN Mİ KÜÇÜK?
BÜTÜN ŞAŞKINLIĞINA RAĞMEN OĞLAN TABANCASINA SARILDI.. AMA O DAVRANANA KADAR BEN BİR BARDAK BİRA BİLE İÇEBİLİRDİM...

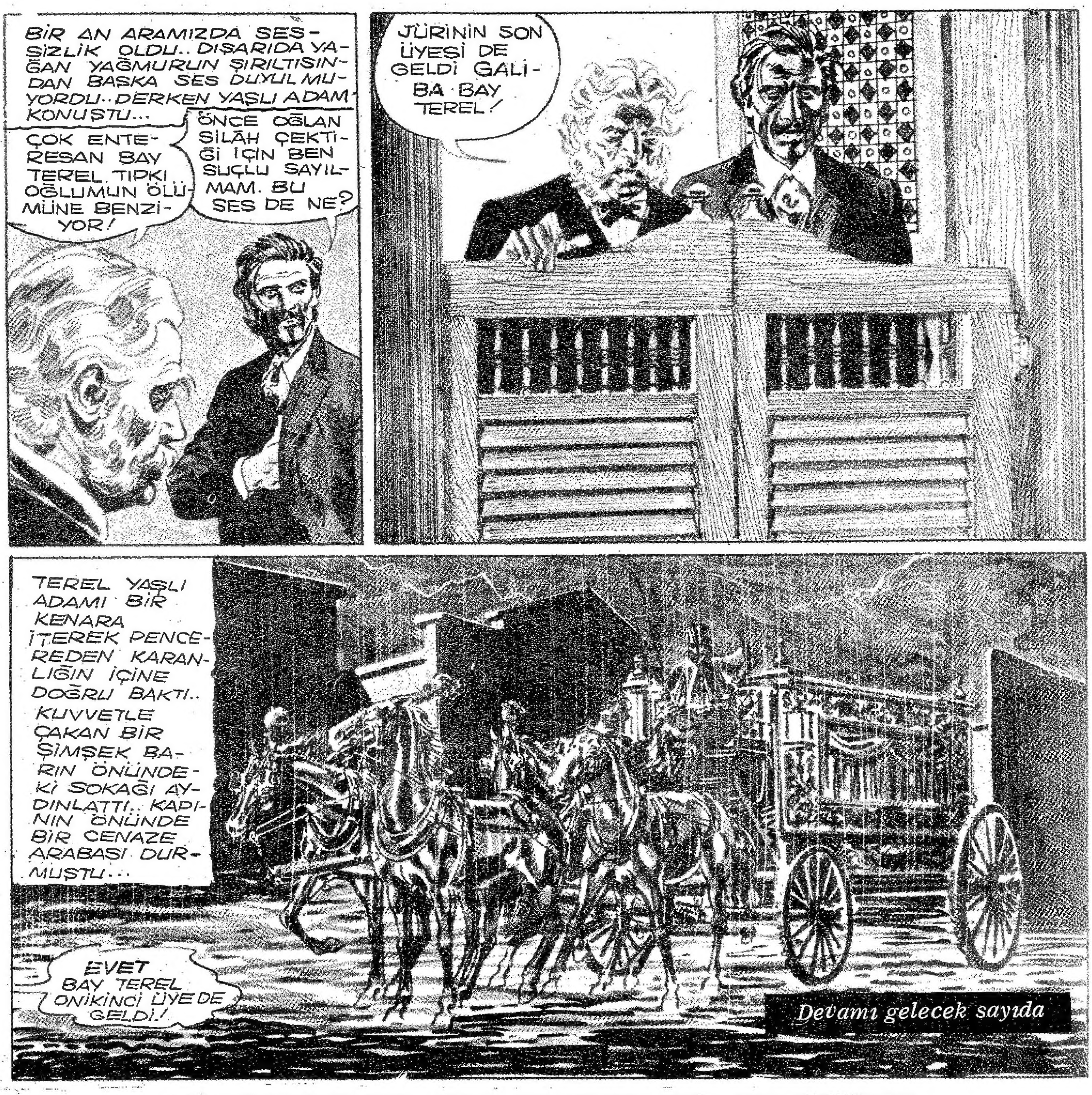

GECE YOLCULUK

(HİKÂYENİN DEVAMI)

Madge bir çığlık atmamak için eliyle ağzını kapamıştı.

"Peki ben ne yapayım şimdi?"

"Siz yolunuza devam edin. Bob beni bir kız zannederek seviniyor.. Erkek olduğumu anlayınca bir hayli şaşıracak... Bu gece iki avı olduğu için sevinmişti oysa...."

Bu sözleri söyledikten sonra Madge'in yanındaki adam sessizce, arabadan çıkıp gecenin karanlığı içerisinde kayboldu. Madge direksiyonun başında hiçbir şey yapamadan düşünemeden duruyordu. Bob sokak lâmbasından biraz uzakta ayakta duruyordu. Kendisine doğru yaklaşmakta olan kadın şeklindeki adamı bekliyordu. Birden Madge'in gözleri önünde Bob değişmeye başladı... O uzun boylu yakışıklı çocuk kana susamış, korkunç bir canavar haline geliyordu. İnsan şeklinde olmasına rağmen adeta hayvanlaşmıştı. Madge Bob' un bir elinde de silâha veya sopaya benzer birşey tutmakta olduğunu gördü Birden bir ses geldi.

"Bayan Haley siz de bana yardım etmeye gelmez miydiniz?"

Madge'in kalbi duracaktı. Bob bir maymununkini andıran bir yürüyüşle Eunice'in, yani Bay Talbot'un üzerine doğru yürüyordu. Madge el frenini çekerek ayağını gaz pedalına dayamıştı bile. Kolchester'e kadar yolun devamını nasıl gittiğini kendi de bilmiyordu. Kocasını bulduğu an boynuna sarılıp ağlamaya başladı.. Olanları anlatacak takadi bile kalmamıştı. Dönüşte yol boyu arabayı kocası kullandı. Madge kafasını kaldırıp yolu görmek bile istemiyordu.

Ertesi sabah Madge başından geçenleri kocasına anlatırken halâ geceki olayın tesiri altındaydı. Kocası bir saatliğine sokağa çıkıp geri döndüğünde yüzü bembeyazdı.

"Bob benzin istasyonunda yok. Bay Talbot ise işinin başında çalışıyor. Sen de artık bu saçmalıkları unutsan iyi olacak."

Madge başka birşey söylemeden kocasının sözlerini dinledi. Bir hafta sokağa çıkmayıp evinde oturdu. İlk sokağa çıktığı gün ise Talbot ile karşılaştı. Adam şapkasını çıkarıp kendisine selâm verdi. Madge güç belâ bir selâm verip derhal oradan uzaklaştı.

Bayan Haley bu olaydan kısa bir süre sonra Talbot'un kababayı terkedip gittiğini öğrendi.....

Gelecek sayımızda

ÇÖL YILANI
Çölde bir hazinenin uğursuz bekçileri ve bir büyünün hikâyesi...

KORKU HEYKELLERİ
Büyük bir heykeltraşın sanatının dehşet verici sırrı......

MEZARDAN DÖNÜŞ
Karısı ve en yakın arkadaşı tarafından öldürülen bir adamın intikamını almak için mezardan çıkışının tüyler ürpertici hikâyesi....

ŞİMDİ
DAHA FAZLA SAYFA
DAHA BOL RESİM
VE
DAHA ZENGİN BİR DERGİ

AYLIK
salıncak
MODERN ERKEĞİN DERGİSİ

KORKU Pazartesi günleri çıkar, haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ. Yönetim Yeri: Cağaloğlu Yokuşu Saadet Han, Kat: 5, İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve düzenlendiği yer: Resimli Roman Ajansı. Basıldığı Yer: Duran Ofset Basımevi. İlân: Özel anlaşmaya bağlıdır....

Düzenleme : Akşamsefası